

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Senát Parlamentu ČR**, se sídlem Valdštejské náměstí 17/4, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 4. 2014, č. j. 10 Na 21/2014 – 18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou doručenu Krajskému soudu v Českých Budějovicích dne 13. 2. 2014 se žalobce domáhal, aby krajský soud přikázal žalovanému neprodleně žalobci vydat všechny informace uvedené v jeho žádosti ze dne 4. 11. 2013.

[2] Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 17. 2. 2014, č. j. 10 Na 21/2014 – 3, věc postoupil Městskému soudu v Praze.

[3] Podáním ze dne 1. 3. 2014 se žalobce domáhal prohlášení neúčinnosti doručení shora uvedeného usnesení a jeho doručení v přiměřené době, neboť nebylo vloženo do zásilky RR4175691533U, resp. RR4175691391U dodané poštou dne 21. 2. 2014.

[4] Krajský soud v Českých Budějovicích vyhodnotil podání žalobce ze dne 1. 3. 2014 jako námitku neúčinnosti doručení usnesení. Vyzval proto žalobce usnesením ze dne 10. 3. 2014, č. j. 10 Na 21/2014 – 9, jež vydala asistentka soudce, aby svou námitku doplnil o zákonné náležitosti tak, aby specifikoval, kdy se s doručovanou písemností seznámil nebo mohl seznámit, a označil důkazy, jimiž má být včasnost a důvodnost jeho návrhu prokázána.

[5] Proti tomuto usnesení brojil žalobce podáním ze dne 22. 3. 2014, v němž nesouhlasil s obsahem této výzvy. Usnesením ze dne 28. 3. 2014, č. j. 10 Na 21/2014 – 14, vydaným předsedkyní senátu, krajský soud vyzval žalobce, aby odstranil vady jeho podání ze dne 22. 3. 2014 tak, aby odpovídalo požadavkům kladeným na ně ustanovením § 9 odst. 2 zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vyšších soudních úřednících“) a opravené je podal krajskému soudu ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto

usnesení. Zároveň stěžovatele poučil, že nebude-li předmětné podání ve stanovené lhůtě doplněno nebo opraveno, soud řízení o takovém podání odmítne podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[6] Krajský soud v Českých Budějovicích poté usnesením ze dne 28. 4. 2014, č. j. 10 Na 21/2014 – 18, odmítl podání žalobce ze dne 22. 3. 2014 a dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce totiž vady svého podání ve stanovené lhůtě a ani ke dni rozhodování soudu žádným způsobem neodstranil.

[7] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž namítal, že jeho podání ze dne 22. 3. 2014 obsahuje nejméně deset námitek. Stěžovatel krajskému soudu vytknul, že ignoruje procesní pravidla i logiku, neboť kasační stížnost proti procesnímu rozhodnutí není přípustná. Postup krajského soudu označil za arogantní, nepřičetný, přičemž dokladem nepřičetnosti podle něho je postup krajského soudu, jímž odmítl podání procesní povahy, ale fakticky měl na mysli odmítnutí žaloby. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu ze dne 28. 4. 2014, č. j. 10 Na 21/2014 – 18, zrušil. Nejvyšší správní soud v této souvislosti uvádí, že stěžovatel tou samou kasační stížností napadl rovněž usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 4. 2014, č. j. 10 Na 21/2014 – 23, kterým bylo odmítnuto podání stěžovatele ze dne 1. 3. 2014. Tato věc byla u Nejvyššího správního soudu zapsána pod sp. zn. 4 As 102/2014.

[8] Podle ustanovení § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s., *„kasační stížnost je dále nepřipustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.“*

[9] Byť stěžovatel napadá usnesení krajského soudu ze dne 28. 4. 2014, č. j. 10 Na 21/2014 – 18, je pro posouzení přípustnosti kasační stížnosti nutno uvést, že tímto usnesením krajský soud rozhodoval podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona vyšších soudních úředníků o námitkách vznesených stěžovatelem proti výzvě obsažené v usnesení krajského soudu ze dne 10. 3. 2014, č. j. 10 Na 21/2014 – 9. Nejvyšší správní soud přitom v usnesení ze dne 8. 2. 2012, č. j. 1 As 13/2012 - 12, dospěl k právnímu závěru, že *„výzva k opravě, resp. k odstranění vad podání, vydaná podle § 37 odst. 5 s. ř. s. je rozhodnutím, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Kasační stížnost směřující proti této výzvě je ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. nepřipustná.“*

[10] Podstatou sporu je tedy to, že stěžovatel fakticky brojí proti výzvě krajského soudu, proti níž kasační stížnost není s ohledem na výše uvedené přípustná. Přípustnost kasační stížnosti přitom nemůže založit ani to, že předmětnou výzvu vydal asistent soudce (proti takovému rozhodnutí jsou přípustné námitky podle zákona o vyšších soudních úřednících), neboť i v takovém případě je meritem věci to, zda krajský soud stěžovatele správně vyzval k odstranění vad podání; přípustnost kasační stížnosti je přitom nutné posuzovat právě ve vztahu k tomuto původnímu rozhodnutí krajského soudu.

[11] Skutečnost, že krajský soud v usnesení ze dne 28. 4. 2014, č. j. 10 Na 21/2014 – 18, stěžovatele nesprávně poučil o přípustnosti kasační stížnosti, na závěrech Nejvyššího správního soudu o nutnosti odmítnutí kasační stížnosti ničeho nemění – srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36.

[12] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že je na místě kasační stížnost stěžovatele proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 4. 2014, č. j. 10 Na 21/2014 – 18, odmítnout, neboť je nepřipustná podle ustanovení § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. Nejvyšší správní soud totiž v nyní posuzované věci neshledal důvod odchytil se od uvedené judikatury, přičemž argumentaci stěžovatele nepřisvědčil.

pokračování

[13] Jelikož kasační stížnosti byla odmítnuta, podle ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. června 2014

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu